

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	2ObdoV/10/2015
Identifikačné číslo spisu:	9015895232
Dátum vydania rozhodnutia:	30.09.2015
Meno a priezvisko:	JUDr. Alena Prieceľová
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2015:9015895232.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu: INTERFLUG, a. s. v likvidácii, so sídlom: Hlinkova 615/16, 040 01 Košice, IČO: 36 590 355 (teraz správne VSŽ, a. s., Južná trieda 97, Košice, IČO: 45 887 012), zast. JUDr. Martinom Polákom, advokátom, Moyzesova 38, 040 01 Košice, IČO: 422 39 711, proti žalovanému: Slovenská republika - Správa štátnych hmotných rezerv Slovenskej republiky, so sídlom Pražská 29, 812 63 Bratislava, IČO: 30 844 363, zast. JUDr. Tiborom Pelegrinom, advokátom, Kuzmányho 57, 040 01 Košice, IČO: 31 948 910, o zaplatenie 5 429 347,70 Sk, vedenej na Krajskom súde v Bratislave pod sp. zn. 36Cb/36/2001, na dovolanie pôvodného žalobcu proti uzneseniu Najvyššieho súdu Slovenskej republiky č. k. 2 Obo 64/2012-312, 2 Ndob 21/2012-312 zo dňa 29. januára 2013, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky dovolanie žalobcu o d m i e t a .
Žalovanému náhradu trov dovolacieho konania nepriznáva.

Odôvodnenie

Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej tiež ako najvyšší súd) ako súd odvolací uznesením č. k. 2 Obo 64/2012-312 a 2 Ndob 21/2012-312 zo dňa 29. 01. 2013 potvrdil uznesenie Krajského súdu v Bratislave č. k. 36Cb/36/2001-291 zo dňa 30.08.2012, ktorým súd prvého stupňa zastavil dovolacie konanie podľa ustanovenia § 10 ods. 1 zákona č. 71/1992 Zb.

Krajský súd v Bratislave rozsudkom č. k. 36Cb/36/2001-174 zo dňa 28. 01. 2009 rozhodol o nároku žalobcu tak, že žalobu zamietol. Najvyšší súd ako súd odvolací rozsudkom č. k. 4 Obo 35/2009-211 zo dňa 27. 04. 2010 rozsudok súdu prvého stupňa potvrdil. Proti uvedenému rozsudku Najvyššieho súdu podal žalobca dovolanie. Následne súd prvého stupňa, výzvou zo dňa 01. 07. 2010, vyzval žalobcu na zaplatenie súdneho poplatku za dovolanie v sume 33 193,-- Eur. Žalobca podaním zo dňa 03. 08. 2010 požiadal o oslobodenie od platenia súdnych poplatkov. Uznesením č. k. 36Cb/36/2001-227 zo dňa 16. 08. 2010 žalobcovi oslobodenie od platenia súdnych poplatkov nepriznal. Najvyšší súd uznesením č. k. 3 Obo 153/2010-251 zo dňa 31. 10. 2011 rozhodnutie súdu prvého stupňa ako vecne správne potvrdil. O dovolaní žalobcu rozhodol Najvyšší súd uznesením zo dňa 24. 05. 2012 tak, že ho odmietol.

Najvyšší súd predmetné rozhodnutie zo dňa 29. 01. 2013 odôvodnil tým, že predmetom odvolacieho konania je preskúmanie postupu súdu prvého stupňa ohľadom zastavenia dovolacieho konania z dôvodu nezaplatenia súdneho poplatku za dovolanie. Odvolací súd dospel k záveru, že námietka odvolateľa, týkajúca sa nesprávneho procesného postupu súdu prvého stupňa vo veci vyrubenia poplatku za odvolanie, je právne irelevantná, nakoľko sa netýka predmetného konania a rozhodnutia súdu vo veci zaplatenia poplatku za dovolanie, v ktorej súd prvého stupňa dovolacie konanie zastavil pre nezaplatenie súdneho poplatku za dovolanie. Ďalej poukázal na skutočnosť, že rozhodnutie súdu prvého stupňa o nepriznaní oslobodenia od platenia súdneho poplatku za dovolanie bolo posudzované aj dovolacím súdom, ktorý uznesením č. k. 1 Obdo V 50/2011-283 zo dňa 24. 05. 2012 dovolanie žalobcu odmietol. Taktiež konštatuje, že nie je oprávnený v predmetnom konaní riešiť a ani zaujímať akékoľvek stanovisko k postupu súdov pri rozhodovaní o žiadosti žalobcu o oslobodenie od platenia súdneho poplatku za dovolanie. Vzhľadom k uvedeným skutočnostiam Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesenie súdu prvého stupňa v zmysle ust. § 219 O. s. p. ako vecne správne potvrdil.

Podanie žalobcu zo dňa 30. 08. 2012, označené ako námietka zaujatosti, po preskúmaní odvolací súd vyhodnotil podľa obsahu ako námietku porušenia zásady zákonného sudcu. Ako zákonný sudca bola na rozhodovanie prejednanie veci pridelená JUDr. Anna Savková. Z obsahu spisu je zrejmé, že Opatrením predsedu krajského súdu v Bratislave, vzhľadom na prerušenie výkonu funkcie sudcu JUDr. Anny Savkovej od 01. 01. 2012, bolo prikázané, aby vo predmetnej veci bol náhodným výberom pomocou technických a programových prostriedkov pridelený niektorý sudca. Vec bola týmto spôsobom pridelená na prejednanie a rozhodnutie Mgr. Štefanovi Zelenákovi. Odvolací súd preto dospel k záveru, že k tejto námietke nebolo možné prihliadnuť.

Proti vyššie uvedenému uzneseniu odvolacieho súdu podal žalobca dovolanie, a uviedol, že prvostupňový a ani odvolací súd sa neviazal celkovým návrhom žalobcu a jeho dôkazmi nachádzajúcimi sa v súdnom spise. V dovolaní opisuje rozhodovanie súdu v merite veci, a konštatuje, že vyhlásený rozsudok odvolacieho súdu zo dňa 27. 04. 2010 súd zaťažil vadou podľa § 237 písm. f/ O. s. p. Žalobca predmetné dovolanie podáva z dôvodu opatrnosti a zachovania lehôt, a podľa jeho názoru mu bolo odňaté právo na spravodlivý proces a odôvodnenie rozhodnutia súdu, kto má rozhodnúť o tom, či toto ústavné právo porušené bolo alebo nie. Podľa jeho názoru pri odňatí práva na spravodlivý proces, jeho prípadná náprava nemôže stáť iba na tom, či účastník konania zaplatí za dovolacie konanie alebo nie.

V súlade s ust. § 241 ods. 4 O. s. p. súd prvého stupňa predložil dovolanie na rozhodnutie dovolaciemu súdu.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 2 O. s. p.) po zistení, že dovolanie podal včas účastník konania (§ 240 ods. 1 O. s. p.), bez nariadenia dovolacieho pojednávania v zmysle § 243a ods. 1 O. s. p. najskôr skúmal, či tento opravný prostriedok smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému ho zákon pripúšťa. Dospel k záveru, že dovolanie smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je dovolanie prípustné, preto je potrebné ho podľa § 243b ods. 5 veta prvá O. s. p. v spojení s § 218 ods. 1 písm. c/ O. s. p. odmietnuť.

Dovolanie má v systéme opravných prostriedkov občianskeho súdneho konania osobitné postavenie. Ide o mimoriadny opravný prostriedok, ktorým možno napadnúť právoplatné rozhodnutie odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa (§ 236 ods. 1 O. s. p.). Úspech každého dovolania je vždy podmienený (primárnym) záverom dovolacieho súdu, že je procesne prípustné a až následným (sekundárnym) záverom dovolacieho súdu, že dovolanie je aj opodstatnené. Pokiaľ dovolací súd dospeje k záveru, že dovolanie je procesne neprípustné, musí tento opravný prostriedok odmietnuť bez toho, aby sa zaoberal vecnou správnosťou napadnutého rozhodnutia, v opačnom prípade by on sám porušil zákon.

Podľa ust. § 236 ods. 1 O. s. p. dovolaním možno napadnúť právoplatné rozhodnutia odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa.

Podľa ust. § 239 ods. 1 O. s. p. je dovolanie prípustné proti uzneseniu odvolacieho súdu, ak a/ odvolací súd zmenil uznesenie súdu prvého stupňa, b/ odvolací súd rozhodoval vo veci postúpenia návrhu

Súdnemu dvoru Európskych spoločností (§ 109 ods. 1 písm. c/ O. s. p.) na zaujatie stanoviska. Dovolanie nie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa odmietlo odvolanie proti rozhodnutiu súdu prvého stupňa o zamietnutí návrhu na prerušenie konania podľa § 109 ods. 1 písm. c/ .

Podľa ust. § 239 ods. 2 O. s. p. je dovolanie prípustné tiež proti uzneseniu odvolacieho súdu, ktorým bolo potvrdené uznesenie súdu prvého stupňa, ak a/ odvolací súd vyslovil vo svojom potvrdzujúcom uznesení, že je dovolanie prípustné, pretože ide o rozhodnutie po právnej stránke zásadného významu, b/ ide o uznesenie o priznaní (nepriznaní) účinkov cudziemu rozhodnutiu na území Slovenskej republiky.

Dovoláním napadnuté uznesenie znaky vyššie uvedených ustanovení nemá. V predmetnej veci odvolací súd potvrdil rozhodnutie súdu prvého stupňa ako vecne správne. Preto dovolanie v zmysle ustanovenia ustanovenia § 239 O. s. p. nie je prípustné .

S prihliadnutím na ustanovenie § 242 ods. 1 druhá veta O. s .p. (v znení účinnom do 31. 12. 2014/), ukladajúce dovolaciemu súdu povinnosť prihliadnuť vždy na prípadnú procesnú vadu uvedenú v § 237 O. s .p., bez ohľadu, či to účastník namieta alebo nie, zaoberal sa dovolací súd otázkou, či je dovolanie prípustné podľa § 237 O. s. p. Uvedené zákonné ustanovenie pripúšťa dovolanie proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu, ak konanie, v ktorom bolo vydané, je postihnuté jednou z procesných väd, t. j. ak a/ sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, b/ ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania, c/ účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený, d/ v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo, alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, e/ sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný, f/ účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom, g/ rozhodoval vylúčený sudca alebo bol súd nesprávne obsadený, ibaže namiesto samosudcu rozhodoval senát.

Dovolateľ v dovolaní prípustnosť dovolania odôvodnil tým, že postupom odvolacieho súdu mu bola odňatá možnosť konať pred súdom v zmysle ustanovenia § 237 písm. f/ O. s. p., a to z dôvodu, že odvolací súd vyhlásil rozsudok bez akejkoľvek prípravy na jeho ústne odôvodnenie.

Podľa § 237 písm. f/ O. s. p. (v znení účinnom do 31. 12. 2014) dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu, ak účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom.

Pojem odňatie možnosti konať pred súdom zákon bližšie v žiadnom zo svojich ustanovení nedefinuje ani nešpecifikuje. Pod odňatím možnosti konať pred súdom je preto potrebné vo všeobecnosti rozumieť taký vadný postup súdu v občianskom súdnom konaní, ktorým sa účastníkovi znemožní realizácia tých jeho procesných práv, ktoré mu Občiansky súdny poriadok priznáva za účelom zabezpečenia účinnej ochrany jeho práv a právom chránených záujmov. O vadu, ktorá je z hľadiska § 237 písm. f/ O. s. p. významná, ide najmä vtedy, ak súd v konaní postupoval v rozpore so zákonom, prípadne s ďalšími všeobecne záväznými právnymi predpismi a týmto postupom odňal účastníkovi konania jeho procesné práva, ktoré mu právny poriadok priznáva. Citované ustanovenie odňatie možnosti konať pred súdom výslovne dáva do súvisu s faktickou činnosťou súdu a nie s jeho právnym hodnotením veci vysloveným v napadnutom rozhodnutí. Z hľadiska § 237 písm. f/ O. s. p. je rozhodujúce len to, či účastník konania v dôsledku nesprávneho postupu súdu bol ukrátený na svojich procesných právach alebo nie. Procesnú vadu konania v zmysle § 237 písm. f/ O. s. p. dovolací súd po preskúmaní napadnutého rozhodnutia, ako aj konania, ktoré jeho vydaniu predchádzalo, nezistil. Námetka dovolateľa, týkajúca sa nesprávneho postupu súdu pri vyhlasovaní rozsudku vo veci samej, je právne irelevantná. Netýka sa napadnutého uznesenia, predmetom ktorého bolo nezaplatenie súdneho poplatku za podané dovolanie a zastavenie konania súdom prvého stupňa pre nesplnenie tejto poplatkovej povinnosti a toto rozhodnutie bolo odvolacím súdom potvrdené ako vecne správne (č. 1. 312 sp. zn. 2 Obo 64 /2012, 2 Ndob 21/ 2012 zo dňa 29. 01. 2013). Odvolací súd rozhodol formou uznesenia, čo je v súlade s ustanovením § 167 O. s. p. a zákon nestanovuje bezvýnimčne verejné vyhlásenie rozhodnutia vo veciach, v ktorých sa rozhoduje uznesením.

Keďže v danom prípade dovolanie žalobcu proti uzneseniu odvolacieho súdu nie je podľa ustanovení Občianskeho súdneho poriadku prípustné, Najvyšší súd Slovenskej republiky, ako súd dovolací, dovolanie žalobcu podľa § 243b ods. 5 veta prvá O. s. p. v spojení s § 218 ods. 1 písm. c/ O. s. p. ako neprípustné odmietol.

O trovách dovolacieho konania rozhodol dovolací súd podľa § 243b ods. 5 veta prvá O. s. p. v spojení s § 224 ods. 1 O. s. p. a § 142 ods. 1 O. s. p. Žalovaný bol v dovolacom konaní úspešný, a preto by mu patrila náhrada trov dovolacieho konania. Keďže mu však trovy v dovolacom konaní nevznikli, dovolací súd mu náhradu trov dovolacieho konania nepriznal.

Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 5:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.